УДК 336.71:004.77:340.13(4-6ЄС:4UKR)
JEL G28, K22, O38, Q01
DOI: https://doi.org/10.32782/2786-8273/2026-15-26

Реверенда Н.Ю.
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту персоналу та адміністрування,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7712-8999
Nataliia Reverenda
Lviv Polytechnic National University

Лема Г.В.
кандидат економічних наук, доцент,
докторант кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5298-7693
Halyna Lema
Lviv Polytechnic National University

МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КРАУДФАНДИНГОВИХ ПЛАТФОРМ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ: ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ВЕКТОР

REGULATORY MECHANISMS FOR CROWDFUNDING PLATFORM ACTIVITIES AS A FACTOR IN SUSTAINABLE ENTERPRISE DEVELOPMENT: EUROPEAN INTEGRATION VECTOR

Анотація. *У статті обґрунтовано комплексні інституційні механізми регулювання діяльності краудфандингових платформ як стратегічного чинника забезпечення сталого розвитку суб'єктів малого та середнього підприємництва під час повоєнної відбудови України. Проаналізовано трансформацію функціонального призначення краудфандингу в умовах макроекономічної нестабільності та ідентифіковано ключові інституційно-правові ризики вітчизняного ринку FinTech-послуг. Досліджено європейський досвід нормативного регулювання діяльності провайдерів краудфандингу на основі Регламенту Regulation (EU) 2020/1503. Побудовано матрицю інституційних ризиків та розроблено практичні рекомендації щодо гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами для захисту роздрібних інвесторів і стимулювання залучення інвестиційного капіталу.*

Ключові слова: *краудфандинг, краудфандингові платформи, сталий розвиток підприємства, інституційне регулювання, Regulation (EU) 2020/1503, повоєнна відбудова.*

Abstract. Introduction. *Post-war reconstruction challenges in Ukraine have created a critical capital deficit for small and medium-sized enterprises. Strict banking constraints limit liquidity access, positioning digital crowdfunding platforms as vital non-banking mechanisms for capital allocation. However, crowdfunding deployment remains constrained by national regulatory fragmentation. Harmonizing domestic legislation with European standards is imperative for financial stability and sustainable enterprise growth.* ***Purpose.*** *The purpose of this article is to substantiate theoretical foundations for institutional mechanisms regulating crowdfunding platforms, identify key investment risks, and formulate recommendations for harmonizing Ukrainian legislation with Regulation (EU) 2020/1503 to foster sustainable enterprise development.* ***Methods.*** *The study employs institutional, comparative legal, and systematic economic analysis methods. The institutional approach identifies domestic legislative gaps in digital financial services. Comparative legal analysis evaluates European and American regulatory frameworks, specifically Regulation (EU) 2020/1503 and the JOBS Act. Matrix modeling structures institutional risks and legislative adaptation vectors.* ***Results.*** *The research establishes crowdfunding platforms as key drivers for sustainable enterprise growth. It identifies major regulatory gaps in Ukraine, including information asymmetry, lack of investor qualification testing, and absence of specialized FinTech oversight. Analysis of Regulation (EU) 2020/1503 highlights the benefits of a single passporting regime, standardized Key Investment Information Sheets, and clear investor classification. An institutional risk matrix details adaptation steps, including regulatory authority designation, investor safeguards, and smart contract recognition.* ***Conclusion.*** *Implementing European regulatory standards for crowdfunding platforms is essential for mitigating institutional risks and attracting private capital into Ukraine's economy. The proposed adaptation framework offers actionable insights for policymakers to foster transparent financial markets, protect retail investors, and accelerate integration into the Single European Digital Market.*

Keywords: *crowdfunding platforms, sustainable enterprise development, institutional regulation, Regulation (EU) 2020/1503, post-war reconstruction, FinTech ecosystem.*

© Реверенда Н.Ю., Лема Г.В., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Постановка проблеми. Масштабні макроекономічні шоки, спричинені воєнним станом та руйнуванням промислово-інфраструктурного потенціалу України, сформували гострий дефіцит капіталу в реальному секторі економіки. Суб'єкти малого та середнього підприємництва (МСП), які виступають основою соціально-економічної стійкості, стикаються із високими банківськими відсотковими ставками, жорсткими вимогами до заставного майна та обмеженнями прямого бюджетного фінансування. У цих умовах виникає об'єктивна потреба у розбудові дієвих інституційних механізмів залучення позабанківського інвестиційного капіталу, серед яких особливе місце посідають цифрові краудфандингові платформи.

Краудфандинг розглядається як сучасний фінансовий механізм забезпечення стійкого розвитку, здатний акумулювати роззосереджені ресурси приватних та інституційних інвесторів для фінансування проєктів із високим екологічним і соціальним ефектом [2, с. 402]. Застосування новітніх інформаційних технологій на краудфандингових платформах дозволяє оптимізувати процеси залучення довгострокових портфельних інвестицій в економіку України та створити альтернативне джерело капіталу для відновлення МСП за умов дефіциту традиційних ресурсів [3, с. 54]. Розуміння засад функціонування зазначених платформ є критичним кроком на шляху до залучення додаткових коштів для майбутньої відбудови [1, с. 120].

Водночас повноцінне використання потенціалу краудфандингових платформ стримується відсутністю спеціалізованого нормативно-правового поля в Україні. На відміну від країн Європейського Союзу, де функціонує єдиний регуляторний режим на основі Regulation (EU) 2020/1503 [8], вітчизняний сегмент регулюється загальними нормами Цивільного кодексу України [6], Законів України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [4] та «Про фінансові послуги та фінансові компанії» [5]. Це створює високу правову невизначеність для комерційних моделей краудінвестингу та краудлендингу. З огляду на набуття Україною статусу кандидата на вступ до ЄС, набуває особливої актуальності наукове обґрунтування механізмів регулювання діяльності краудфандингових платформ через призму імплементації європейських стандартів захисту інвесторів та забезпечення сталого розвитку підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Роль краудфандингового інструментарію в умовах кризових трансформацій та повоєнного відновлення перебуває у центрі уваги багатьох дослідників.

Питання залучення додаткових фінансових джерел на відбудову України та потенціал краудфандингу для майбутнього розвитку держави розглянуто у праці Н. О. Гребенюк, М. Л. Швайко та К. С. Тихомирової, де наголошено на необхідності формування системного розуміння засад діяльності цифрових платформ [1, с. 120]. Систематизацію видів краудфандингу та розкриття його викликів у контексті забезпечення суспільного добробуту і фінансування стійкого розвитку за умов воєнного стану здійснено М. Д. Пасічним та А. В. Непиталюком [2, с. 402, 405]. Дослідження Г. В. Петрусевич присвячено аналізу інформаційних технологій краудфандингових платформ як інструменту залучення довгострокових портфельних інвестицій та відновлення МСП у періоди дефіциту класичного капіталу [3, с. 54].

У зарубіжній та міжнародній нормативно-правовій практиці еталонними орієнтирами регулювання виступають *Jumpstart Our Business Startups Act (JOBS Act)* у США [7] та *Regulation (EU) 2020/1503* у Європейському Союзі [8]. Зазначені акти встановили чіткі стандарти авторизації провайдерів краудфандингових послуг, правила розкриття ризиків та класифікації інвесторів.

Попри значну увагу до практичних та благодійних аспектів фандрайзингу, у науковому дискурсі залишається неузгодженою низка суттєвих інституційно-правових питань. Насамперед існує фундаментальна прогалина, пов'язана з відсутністю у національному законодавстві України спеціалізованого нормативно-правового акта, який би визначав правовий статус краудфандингових платформ, оскільки поточне регулювання спирається лише на окремі норми Цивільного кодексу України [6], Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [4] та Закон України «Про фінансові послуги та фінансові компанії» [5]. Це не дозволяє належно захистити права недепозитних інвесторів (бекерів) у сегментах краудлендингу та краудінвестингу. Крім того, у наукових працях недостатньо висвітлено шляхи адаптації ключових вимог європейського Регламенту Regulation (EU) 2020/1503 до умов підвищеного воєнного та макроекономічного ризику в Україні [8]. Також потребують методологічного обґрунтування інституційні механізми трансформації короткострокового воєнно-гуманітарного фандрайзингу у довгострокові інструменти інвестування, здатні забезпечити сталий розвиток підприємств у період повоєнної відбудови.

Мета статті полягає у теоретико-методологічному обґрунтуванні інституційних механізмів регулювання діяльності краудфандингових платформ, ідентифікації інвестиційних ризиків та розробці практичних рекомендацій щодо гармонізації національного законодавства України з нормами Регламенту ЄС 2020/1503 [8] для забезпечення сталого розвитку підприємств у повоєнний період.

Для досягнення поставленої мети передбачено вирішення таких завдань:

1. Проаналізувати специфіку та виклики функціонування краудфандингових платформ у контексті фінансування стійкого розвитку МСП в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення.

2. Ідентифікувати ключові інституційно-правові ризики, асиметрію інформації та регуляторні прогалини на вітчизняному ринку FinTech-послуг.

3. Дослідити європейський досвід нормативного регулювання діяльності провайдерів краудфандингових послуг відповідно до Regulation (EU) 2020/1503 [8].

4. Побудувати матрицю інституційних ризиків та обґрунтувати вектори адаптації європейських регуляторних стандартів у законодавче поле України для стимулювання сталого розвитку підприємств.

Методи дослідження. У процесі виконання дослідження застосовано комплекс методів економічного, інституційного та порівняльно-правового аналізу, узгоджених із сучасними науковими підходами до вивчення цифрових фінансових ринків та регуляторної політики. Застосування методу інституційного аналізу дозволило

дослідити специфіку функціонування краудфандингових платформ у правовому полі України та ідентифікувати нормативні розриви, зумовлені регулюванням краудфандингової діяльності сукупністю загальних норм Цивільного кодексу України [6], Законів України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [4] та «Про фінансові послуги та фінансові компанії» [5]. Метод порівняльно-правового аналізу покладено в основу зіставлення вітчизняної практики із зарубіжними нормативними системами, зокрема європейським Регламентом Regulation (EU) 2020/1503 [8] та американським актом JOBS Act [7], що дало змогу виокремити еталонні інструменти захисту інвесторів та стандартизації провайдерів FinTech-послуг. За допомогою системного аналізу вивчено трансформацію краудфандингових інструментів під впливом воєнного стану та обґрунтовано їхню роль як альтернативного джерела фінансування повоєнної відбудови МСП та сталого розвитку суспільства [1, с. 120; 2, с. 402]. Матричний метод та інструменти ризик-менеджменту застосовано для розробки Матриці інституційних ризиків і формування векторів гармонізації національного законодавства із нормами Європейського Союзу [3, с. 54; 8].

Виклад основного матеріалу дослідження. Екстремальні умови воєнного стану зумовили кардинальну трансформацію функціонального призначення та операційних пріоритетів вітчизняного ринку краудфандингу. Зазнавши глибоких макроекономічних шоків, суб'єкти малого та середнього підприємництва опинилися в ситуації критичного дефіциту ліквідності. У цих обставинах краудфандинг трансформувався з інструменту фінансування інноваційних стартапів та креативних ініціатив у стратегічний механізм забезпечення соціально-економічної стійкості, воєнно-гуманітарного фандрайзингу та екстреної підтримки релокованого бізнесу.

Як зазначають Н.О. Гребенюк, М.Л. Швайко та К.С. Тихомирова, практичне розуміння принципів діяльності краудфандингових платформ є фундаментальною передумовою для їх інтеграції у загальнодержавну систему залучення додаткових коштів на відбудову та підтримку постраждалих регіонів [1, с. 120]. Цифрові платформи у кризовий період продемонстрували високу адаптивність, забезпечивши швидкий збір ресурсів завдяки мінімізації бюрократичних бар'єрів та залученню міжнародного співтовариства.

Досліджуючи практичні аспекти функціонування альтернативного фінансування, М.Д. Пасічний та А.В. Непиталюк зазначають, що краудфандинг виступає сучасним механізмом забезпечення стійкого розвитку, проте в умовах воєнного стану він стикається з низкою специфічних викликів, пов'язаних із високою асиметрією інформації, загрозою шахрайства та фінансовим вигоранням донорів [2, с. 402, 405].

Аналіз трансформаційних процесів свідчить, що ключовим завданням для вітчизняної економіки є поступовий перехід від переважно благодійних моделей краудфандингу до комерційних інструментів – краудлендингу та краудінвестингу. За визначенням Г.В. Петрусевич, застосування інформаційних технологій краудфандингових платформ спроможне активізувати залучення довгострокових портфельних інвестицій, що є критично важливим для відновлення матеріально-технічної бази МСП в умовах обмеженості традиційного банківського кредитування [3, с. 54].

Систематизацію специфіки застосування різних моделей краудфандингу в умовах кризи та повоєнного відновлення подано в табл. 1.

Світова практика засвідчує, що сталий розвиток ринку краудфандингу безпосередньо залежить від наявності прозорого, уніфікованого та збалансованого нормативно-правового поля.

У США еталонним актом нормативного регулювання став прийнятий у 2012 році Jumpstart Our Business Startups Act (JOBS Act), зокрема його Розділ III (Capital Raising Barefoot / Crowdfunding) [7]. JOBS Act легалізував залучення капіталу через краудінвестинг для незареєстрованих публічно компаній, встановив ліміти на обсяги залучення коштів протягом 12 місяців, а також

Таблиця 1

Порівняльна характеристика моделей краудфандингу в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення України

Модель краудфандингу	Основна цільова спрямованість у кризовий період	Джерела залучення капіталу	Ключові операційні ризики	Теоретично-нормативне підґрунтя
Благодійний (Donation-based)	Гуманітарна допомога ВПО, забезпечення Сил оборони, відбудова інфраструктури	Приватні пожертви громадян, міжнародні донори	Шахрайство, непрозорість цільового використання коштів	Закон України № 5073-VI [4]; Гребенюк Н. О. та ін. [1, с. 120]
Нефінансової винагороди (Reward-based)	Підтримка релокованих МСП, запуск виробництва товарів подвійного призначення	Вітчизняні та іноземні бекери (модель pre-order)	Порушення логістичних ланцюгів, зрив строків виконання проєктів	Цивільний кодекс України [6]; Пасічний М. Д., Непиталюк А. В. [2, с. 402]
Краудлендинг (P2P Lending)	Фінансування обігового капіталу МСП за умов високих банківських ставок	Приватні та інституційні мікроінвестори	Дефолт позичальників через воєнні руйнування бізнесу	Закон України № 1953-IX [5]; Петрусевич Г. В. [3, с. 54]
Краудінвестинг (Equity-based)	Акумуляція капіталу в High-Tech, MilTech та енергонезалежні стартапи	Венчурні ангели, іноземні інвестори, діаспора	Відсутність спеціалізованого законодавчого захисту прав акціонерів	Regulation (EU) 2020/1503 [8]; Петрусевич Г. В. [3, с. 54]

Джерело: сформовано авторами на основі [1; 2; 3; 4; 5; 6]

зобов'язав платформи реєструватися в Комісії з цінних паперів і бірж (SEC) та Фінансовому регуляторному органі (FINRA).

Для України найбільш релевантним орієнтиром є досвід Європейського Союзу, де у 2020 році було ухвалено Regulation (EU) 2020/1503 (European Crowdfunding Service Providers Regulation – ECSPR) [8]. Цей Регламент створив єдине регуляторне середовище для провайдерів послуг краудінвестингу та краудлендингу на території всіх країн-членів ЄС.

Основні положення Регламенту ЄС 2020/1503 охоплюють такі ключові елементи:

1. Запровадження єдиного паспорта провайдера (EU Passporting Mechanism) – можливість краудфандинговій платформі, яка отримала авторизацію в одній країні ЄС, безперешкодно надавати послуги в усіх інших державах-членах без додаткового національного ліцензування [8].

2. Порогові обмеження – встановлення максимуму залучення капіталу для одного ініціатора проєкту в розмірі 5 000 000 євро за 12-місячний період [8].

3. Диференціація інвесторів – поділ бекерів на «досвідчених» (sophisticated investors) та «недосвідчених» (non-sophisticated investors). Для недосвідчених інвесторів передбачено обов'язкове тестування рівня фінансових знань, попередження про ризики та надання «періоду обдумування» (чотирнадцятиденне право на відкликання інвестиції) [8].

4. Стандартизація розкриття інформації – вимога щодо складання обов'язкового Паспорта ключових інвестиційних відомостей (Key Investment Information Sheet - KIIS), за зміст якого ініціатор проєкту та платформа несуть юридичну відповідальність [8].

Натомість в Україні склалася ситуація регуляторної фрагментарності. Відсутність спеціалізованого закону змушує суб'єктів FinTech-ринку використовувати загальні норми Цивільного кодексу України про договори позики та дарування [6], норми Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [4], або ж підпадати під суворі вимоги Закону України «Про фінансові послуги та фінансові компанії» [5], які не враховують шерингової та платформової специфіки краудфандингу.

Для побудови ефективного механізму регулювання краудфандингових платформ необхідно здійснити систематизацію ключових ризиків, що стримують залучення приватних та іноземних інвестицій у відбудову українського бізнесу.

З метою усунення існуючих регуляторних прогалин розроблено Матрицю інституційних ризиків та напрямів імплементації Regulation (EU) 2020/1503 у законодавство України (табл. 2).

Запропонована матриця доводить, що системна адаптація положень Регламенту ЄС 2020/1503 дозволить створити безпечне інституційне середовище для інвесторів. Своєю чергою, це слугуватиме потужним каталізатором перетворення краудфандингу на дієвий механізм залучення позабанківського капіталу для повоєнної відбудови та забезпечення сталого розвитку підприємств України.

Висновки. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано, що за умов воєнного стану та повоєнного відновлення краудфандингові платформи трансформуються з допоміжних інструментів фандрайзингу у стратегічні інституційні механізми забезпечення стійкого розвитку та залучення позабанківського капіталу в мале та середнє підприємництво. Доведено, що якщо кризовий період зумовив тимчасове домінування благодійних та нефінансових моделей, то забезпечення довгострокової економічної відбудови вимагає системного стимулювання комерційних форм краудфандингу, насамперед краудлендингу та краудінвестингу.

Ідентифіковано ключові інституційно-правові прогалини вітчизняної FinTech-інфраструктури, які полягають у відсутності спеціалізованого нормативно-правового акта та вимушеному застосуванні загальних норм цивільного, фінансового та благодійного законодавства. Це створює високу асиметрію інформації, правову невизначеність щодо функціонування цифрових платформ та піддає підвищеним ризикам роздрібних

Таблиця 2

Матриця інституційних ризиків та напрями імплементації Regulation (EU) 2020/1503 у законодавство України

Категорія інституційного ризику	Прояв у вітчизняному правовому полі	Нормативний інструмент Regulation (EU) 2020/1503	Напрями адаптації до законодавства України
Асиметрія інформації та ризик зловживань	Відсутність уніфікованих вимог до розкриття ризиків та фінансового стану проєктів [2, с. 405]	Запровадження обов'язкового Паспорта ключових інвестиційних відомостей (*KIIS*) [8]	Законодавче затвердження стандартизованої форми *KIIS* для проєктів краудінвестингу та краудлендингу
Незахищеність роздрібних інвесторів	Відсутність розмежування інвесторів за рівнем кваліфікації та ризик повної втрати заощаджень [3, с. 54]	Класифікація інвесторів на «досвідчених» та «недосвідчених», обмеження лімітів, 14-денний період охолодження [8]	Впровадження обов'язкового тестування фінансової грамотності бекерів та встановлення лімітів для недосвідчених інвесторів
Низька операційна прозорість платформ	Діяльність платформ поза спеціалізованим наглядом, ризик конфлікту інтересів [5]	Авторизація провайдерів, вимоги до мінімального капіталу та правил внутрішнього контролю [8]	Визначення НБУ та НКЦПФР регуляторами ринку краудфандингових послуг із запровадженням спрощеної авторизації
Правова невизначеність смарт-контрактів	Відсутність чіткої легалізації автоматизованого виконання зобов'язань [6]	Застосування технологічно-нейтральних правил обробки транзакцій та обліку часток [8]	Гармонізація норм Цивільного кодексу України [6] у частині визнання цифрових прав та електронних договорів

Джерело: сформовано авторами на основі [3; 5; 8]

інвесторів. Натомість аналіз європейського досвіду засвідчив високу ефективність уніфікованого Регламенту Regulation (EU) 2020/1503, який запровадив єдину паспортизацію послуг у межах ЄС, стандартизований Паспорт ключових інвестиційних відомостей (KIIS), чітку диференціацію інвесторів та інструменти обмеження фінансових ризиків.

За результатами аналізу побудовано Матрицю інституційних ризиків та обґрунтовано пріоритетні вектори гармонізації нормативно-правового поля України із нормами Європейського Союзу. Практична адаптація європейських стандартів шляхом законодавчого визначення правового статусу провайдерів краудфандингових послуг, запровадження регуляторного нагляду з боку Національного банку України та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, впровадження обов'язкового тестування фінансової грамотності роздрібних інвесторів та легалізації смарт-контрактів дозволить мінімізувати інституційні бар'єри. Це сформує прозоре середовище для залучення приватних та міжнародних інвестицій у відбудову вітчизняних підприємств на засадах сталого розвитку та прискорить інтеграцію українського FinTech-сектора до єдиного цифрового ринку ЄС.

Бібліографічний список:

1. Гребенюк Н. О., Швайко М. Л., Тихомирова К. С. Роль краудфандингу у майбутньому України: проблеми та перспективи. *Соціальна економіка*. 2023. Вип. 66. С. 120–130. DOI: https://doi.org/10.26565/2524-2547-2023-66-11

2. Пасічний М. Д., Непиталюк А. В. Краудфандинг як сучасний механізм фінансування стійкого розвитку. *Економічний простір*. 2026. № 216. С. 402–409. DOI: https://doi.org/10.30838/EP.216.402-409

3. Петрусевич Г. В. Інформаційні технології в процесах залучення довгострокових портфельних інвестицій в економіку України: краудфандингові платформи. *Наукові праці НДФІ*. 2025. № 1 (110). С. 54–68. DOI: https://doi.org/10.33763/npndfi2025.01.052

4. Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 5 липня 2012 р. № 5073-VI / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 25. Ст. 252. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17

5. Про фінансові послуги та фінансові компанії: Закон України від 14 грудня 2021 р. № 1953-IX / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2022. № 13. Ст. 89. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1953-20

6. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 435-IV / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40–44. Ст. 356. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15

7. Jumpstart Our Business Startups Act (JOBS Act): Public Law 112-106. Washington: U.S. Government Printing Office, 2012. 23 p.

8. Regulation (EU) 2020/1503 of the European Parliament and of the Council of 7 October 2020 on European crowdfunding service providers for business, and amending Regulation (EU) 2017/1129 and Directive (EU) 2019/1937. *Official Journal of the European Union*. 2020. L 347. P. 1–49. URL: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1503/oj

References:

1. Grebeniuk N. O., Shvayko M. L., Tykhomyrova K. S. (2023) Rol kraudfandynhu u maibutnomu Ukrainy: problemy ta perspektyvy [The role of crowdfunding in the future of Ukraine: Problems and prospects]. *Sotsialna ekonomika - Social Economics*, vol. 66, pp. 120–130. DOI: https://doi.org/10.26565/2524-2547-2023-66-11

2. Pasichnyi M. D., Nepytaliuk A. V. (2026) Kraudfandynh yak suchasnyi mekhanizm finansuvannia stiikoho rozvytku [Crowdfunding as a modern financial mechanism for sustainable development]. *Ekonomichnyi prostir - Economic Scope*, no. 216, pp. 402–409. DOI: https://doi.org/10.30838/EP.216.402-409

3. Petrusevych G. V. (2025) Informatsiini tekhnolohii v protsesakh zaluchennia dovhostrokovykh portfelnykh investytsii v ekonomiku Ukrainy: kraudfandynhovi platformy [Information technologies in the processes of attracting long-term portfolio investments in the economy of Ukraine: Crowdfunding platforms]. *Naukovi pratsi NDFI - Scientific Works of NDFI*, vol. 1(110), pp. 54–68. DOI: https://doi.org/10.33763/npndfi2025.01.052

4. Verkhovna Rada of Ukraine (2012) Zakon Ukrainy «Pro blahodiinu diyalnist ta blahodiini orhanizatsii» [Law of Ukraine "On Charitable Activity and Charitable Organizations"], Law No. 5073-VI. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17

5. Verkhovna Rada of Ukraine (2021) Zakon Ukrainy «Pro finansovi posluhy ta finansovi kompanii» [Law of Ukraine "On Financial Services and Financial Companies"], Law No. 1953-IX. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1953-20

6. Verkhovna Rada of Ukraine (2003) Tsyvilnyi kodeks Ukrainy [Civil Code of Ukraine], Law No. 435-IV. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15

7. United States Congress (2012) Jumpstart Our Business Startups Act (JOBS Act): Public Law 112-106. Washington: U.S. Government Printing Office, 23 p.

8. European Parliament and Council of the European Union (2020) Regulation (EU) 2020/1503 of 7 October 2020 on European crowdfunding service providers for business. *Official Journal of the European Union*, L 347, pp. 1–49. Available at: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1503/oj

Дата надходження статті: 10.10.2026
Дата прийняття статті до публікації: 11.11.2026
Дата публікації статті: 19.11.2026